

Stablo bi raslo u miru, ali mu vjetar ne da

Kada započnemo razgovor o odrastanju nas mladih, odmah znamo da je to teška, zahtjevna i opširna tema. To je naše najljepše razdoblje života, tako barem kažemo. Govorimo kako u tim godinama imamo najmanje briga, puno vremena i mnogo energije. Uz sve lijepe strane odrastanja, postoje i one koje sakrivaju one dobre, koje umanjuju njihovu značajnost te ih je sve više kako se i svijet razvija.

Za te loše osobine uzela bih kao primjer alkohol, drogu, socijalne ili obiteljske probleme te zahtjevnost današnjeg društva i okoline. Ipak, svi ti problemi na kraju se svedu na onaj prvi – alkohol, drogu i ostala opojna sredstva. Mladi u tome vide spas u tome, vide slobodu i bezbrižnost te zapostavljanje činjenice da će im taj vjetar možda otpuhati životne prilike, normalan život, a možda i poslati ravno u smrt. To je opasnost toga vjetra. Ne znamo hoće li nas samo malo osvježiti ili će dovesti oluju sa sobom i odnijeti nas u neke druge krajeve. Mi se uvijek možemo nadati i težiti osvježenju, ali ne možemo znati što vjetar donosi te utjecati na njegove posljedice. Najgore od svega je što dio mladih ne razmišlja o posljedicama, ne zanima ih što će biti poslije, već samo razmišljaju o trenutku, užitku i i onome „živi se samo jednom“. To je veoma zastrašujuća, ali surova istina koje će postajati sve gore.

Kako bismo pomogli sebi samima, moramo prvo pomoći cijelome društvu. Na kraju krajeva svi mi imamo neke starije uzore te problemi dolaze i od onih odgovornih osoba. Vjetar će se umiriti onda kada ga svijet, društvo i okolina ne budu ljutili, odnosno kada ponovno dovedemo život na Zemlji u „normalno“ stanje.

V.P.

Stablo bi raslo u miru, ali mu vjetar ne da

Problemi i raznovrsni utjecaji na život čovjeka imaju veliki utisak na formiranje osoba. Kako bi formiranje bilo, nažalost, teže, zaslužne su i mnoge kušnje pred kojima mladi ljudi pokleknju.

Cigarete i alkohol su među mladima najčešće kušnje, zato što su najjeftinije i najdostupnije. Nažalost, to najviše obilježava živote današnjice jer se isprepliće sa životom mladih ljudi u trenutku kada djeca dobiju slobodu od strane roditelja i ne razmišljajući isprobavaju novitete koji im kasnije prelaze u naviku. Jednom kad ih probaju, društvo im ne dozvoljava da stanu. Društvo, koje bi trebalo imati dobar utjecaj na mlade, zapravo im omogućuje sve suprotno. Kako bi ušli u društvo, prvo im ponude cigarete, zatim alkohol, a nakon nekog vremena vas ponudi i drogom. Droga zapravo, sama po sebi ne bi uspjela dostići takav uspjeh bez potpore današnjeg društva koje ju konzumira. Odrasli koji su odgovori za tu djecu, ne čine ništa po tom pitanju jer i oni sami ne poštuju zakone kada prodaju cigarete i alkohol osobi mlađoj od 18. godina. Za drogu se to ne može reći jer je ilegalna, no nju razni dileri proizvode, a potom nude i probaju maloljetnicima ne razmišljajući pritom da im time ugrožavaju život. Ti ljudi koji ju prodaju ne misle da će netko drugi to isto možda čak i štetnije prodati njegovom djetetu. Nakon svih tih fizičkih utjecaja na formiranje osobnosti, postoje i oni psihički, a to su reklame, razne emisije, serije, časopisi i internetske mreže. One koliko utječu na psihičko stanje, toliko utječu i na fizički izgled korisnika (razni preparati za mršavljenje, kozmetika i drugo). Kada mladi pogledaju neki reality show na televiziji i u njemu izaberu svoga idola, pokušavaju biti poput njega. Taj idol može glumiti svašta, a ti ćeš možda zbog bahatosti i niza drugih osobina tvog idola, ostati bez prijatelja.

Svaku sam cigaretu ponuđenu od društva odbio, svaku čašu alkohola sam vratio onome tko mi ju je dao, a drogu su mi nisu bile ponuđene zbog prvotnih odbijanja, ali i da dođem u kušnju, ja ih ne bi dotaknuo. Sve je to zbog jednog jedinog razloga, a to je da ću svoj život živjeti ja, a ne društvo. Moja je želja da uživam u životu i da se oduprem tom silnom vjetru kako me ne bi umorio i od života napravo sve samo ne lijep život.

D.D.

Stablo bi raslo u miru, ali mu vjetar ne da

Današnje društvo je postalo takvo da drugi ljudi (vršnjaci) sve više utječu na osobu kao pojedinca. To je razlog zašto ima sve više ljudi problema s drogom i alkoholom. Ljudi su postali takvi da sve više vjeruju drugim ljudima, čak i onima koje ne poznaju.

Razlog tomu je to što ljudi se mogu pronaći sebe, tj. Svoju ulogu u društvu, te se tako žele probiti među društvo i postati „popularni“. To sve kreće od kuće. Možda im roditelji nisu dali dovoljno pažnje ili nešto drugo, no sigurno je to da nisu razvili svoju osobnost. No, veći je problem to što ljudi žele nanijeti zlo drugim ljudima iz nama nekog nepoznatog razloga. Neki jednostavno uništavaju živote drugima lažima i prijevarama. Kažu „s kim si, takav si“. To je uistinu tako. Ako je okolina loša i nemoralna, i ti ćeš postati takav, i baš zato treba izbjegavati takve ljude za koje na početku govorimo da su „seljaci, narkomani“, a na kraju i mi postanemo takvi. Mi na početku imamo svoje snove i želje, no to s vremenom nestaje. Nekad jednostavno prestanemo s razvijanjem sebe, skrenemo s puta jer smo naivni. Zašto to treba biti tako? Zašto se jednostavno ne možemo oduprijeti pritisku društva? Zašto se ne možemo nastaviti „razvijati“ u miru i slijediti svoje snove? To je ono što je tužno.

Društvo, tj. okolina je postala „sustavni uništavač snova“. Svaka čast onima što ne podlegnu pritisku. Oni su najveće „face“, a ne oni što piju, puše i drogiraju se. To je ono što me brine. Prije je bio najveći „frajer“ onaj što je bio dobar u školi, a danas je on štreber bez života koji živi samo za školu. Tome smo si mi sami krivi, a bit će s vremenom i gore ako se ne probudimo.

V.K.

Stablo bi raslo u miru, ali mu vjetar ne da

Problem današnjih tinejdžera je taj što uvijek biramo lošu stranu života. Imamo 15, 16, 17 godina. Krećemo u srednju školu. Najveći je problem što još ne razumijemo neke stvari u životu, a mi od početka biramo loše stvari, kao što su droga, alkohola ponajviše marihuana.

Droga je ilegalna, a u to i spada marihuana. Neki tinejdžeri misle da ona ne šteti, da ona služi samo za opuštanje. Kada govorimo o izlascima, uvijek moramo popiti neku količinu alkohola jer mi mladi mislimo da nama to neće štetiti, a nakon nekoliko čaša ne razumijemo ništa. Mogu se naći i gore strane današnjice. Ljudi zvani dileri nude nama mladima razne tablete, bombone, a to je zapravo droga. Mi mladi smo svega željni, pa čak neki probaju tu drogu. Neki se „navuku“, pita ih još, još i još i tako si uništavamo život, zdravlje, a nakon svega trošimo i novac. Također, novac je problem današnjice. Kriza je pa se krade i novac roditeljima. Sve to za drogu. Počnemo biti loši u školi, imamo izostanke i svemu tome kad tad mora doći kraj. I pitam se zašto to nama treba? Zašto si moramo uništavati život kada ga možemo živjeti bez droge?

Ne treba si uništavati život, jer ispred nas je velika budućnost, ako želimo uspjeti u životu. Ali ta droga, baš tada kad možemo napredovati, ona nas udaljava od bolje strane života i tjera na lošu stranu, a ta strana nema dobru budućnost. Želim poslati svima poruku: „Budite stablo, čvrsto i jače od vjetra.“

A.B.

Stablo bi raslo u miru , ali mu vjetar ne da

U današnje vrijeme teško je biti dijete. Pogotovo ako ono dolazi iz „slabije“ obitelji. Djeci je potrebna obiteljska podrška u bilo čemu što radi. Nažalost to je danas malo izraženo jer su svi roditelji prezaposleni i nemaju vremena za djecu. Zbog takvih slučajeva djeca krenu krivim putem.

Krenu putem podzemlja. Tamo sve što se misli da je istina, zapravo je laž. Djeca odlaze odrasti s onima u kojima nađe sebe. Međutim, s njima više ukopati u svijet kriminala. Sva ona dobra i slatka djeca sad su izgubljena u svijetu kriminala. Ne razlikujući dobro od zla čine loše stvari za drogu, novac i sve ono što nije bitno. Sve one priče koje su čuli, sve one filmove koje su pogledali, utjecali su na njih više nego roditelji. Na kraju kad roditelji shvate što je njihova prezaposlenost učinila obitelji, uništila ono što je jedino bitno, u pokušaju da si spase djecu, ona ih još više mrze. Zamrže ih onda kad su svim došli pomoći, onda kad im više ne trebaju. Roditelji onda ne razumiju da ta djeca više nisu djeca, već odrasli ljudi kojima je kriminal i droga zanat.

Ja mislim da ljudi trebaju više skrenuti pozornost na mlade jer ako mladi nemaju put, izgubit će se i bez pomoći roditelja neće uspjeti već na početku. Ljudi bez obzira na sve trebaju naći vremena za svoju djecu jer „na mladima svijet ostaje.“

E.S.

Stablo bi raslo u miru, ali mu vjetar ne da

Svaki se čovjek rodi kao slobodno biće. Sretno, naivno i razumno. Želja svakog roditelja i djeteta je rasti u miru, poput stabla na jednom brežuljku pod suncem, udaljeno od vjetra i od čovjeka. Ponekad stvari koje ljudi planiraju, ne završavaju onako kako su ih planirali.

Ivica ima osamnaest godina i nakon tri godine njegovi roditelji su ga uspjeli poslati u centar za odvikavanje, jer količine alkohola koje je on inače znao unositi u sebe, bile su toliko velike da je čudno što je on još uvijek živ. Kako bismo saznali što je dovelo Ivicu do toga, moramo premotati film unatrag. Kao dijete mama je govorila da će on biti odvjetnik, a tata nogometaš. Nije bio baš neki učenik, ali se trudio biti uzornog ponašanja. U šestom razredu počeo se družiti s dečkima iz prvog razreda srednje (jer su oni, navodno, bili frajeri). Očekivano, uspjeli su ga nagovoriti da povuče jedan „dim“. Malo je kašljao, ali mu se sviđjelo. Prema njegovim procjenama sada je bio spreman naglo sazrjeti. Ivica je ubrzo počeo izlaziti do jedanaest, dvanaest sati, tu i tamo bi produžio izlazak koji nije bio u nekom lijepom i toplom mjestu, već na nekom zidiću uz domaće ne filtrirano crno vino. Sedmi i osmi razred nekako ih je završio. S ocjenama koje je imao upisao je, naravno, trogodišnju školu za kuhara. Tamo se ubrzo upoznao s čarima marihuane, droge i alkohola. Većinu vremena proveo je u školi, jer oko škole su bile prve dvije stvari, a on je volio žesticama osvježiti grlo. Roditelji su bili šokirani. Nisu mogli vjerovati da je njihovo dobro i kulturno dijete postalo alkoholičar. Uz sve probleme u školi, oko nje i subotom navečer vani, Ivica je uspio obraniti završni rad, ali je i dalje bio alkoholičar. Njegovi roditelji su nakon tri godine podigli kredit i poslali ga u centar za odvikavanje. Ivica danas više nije jedno stablo izloženo vjetru, već jedno stablo u stakleniku. Nakon što izađe iz centra bit će slobodan, ali bez budućnosti.

Ivica je bio naivan i nesiguran, zato je lako upao u loše društvo. Njegovi roditelji bili su previše blagi prema njemu, nisu se znali postaviti, a i institucije koje se bave zaštitom djece i borbe protiv kriminala nisu radile svoj posao. Stablo bi raslo u miru, ali mu vjetar ne da. Vjetar bi dao da rastemo, samo ovisi o nama kako ćemo se postaviti u životu i koliko ćemo čvrsti biti.

R.R.

STABLO BI RASLO U MIRU,ALI MU VJETAR NE DA

Današnje odrastanje je dosta teško. To tek shvatimo kada dođemo malo stariji. Kada se rodimo, roditelji budu sretni zbog nas i kao svaki roditelj žele da njihova djeca izrastu u uspješne ljude. No, u tome nas danas sprječavaju razne stvari kao što su alkohol i droga, zbog kojih si uništavamo živote.

U vrtiću i osnovnoj školi sve nam se čini kao zabavna igra. Upoznajemo nove prijatelje s kojima provodimo većinu vremena. No, kad dođemo u srednju, sve se promjeni te zaboravimo na stare prijatelje i pravi značaj prijateljstva. Tu se javlja pubertet, prve ljubavi, ali i one loše stvari, koje utječu na nas, a i na našu okolinu. Roditelji nam ukazuju kako ostati svoj, brz da se mijenjamo kako bi se uklopili u neko društvo. Nažalost, ne ide to svima od ruke. Kao što je i poznato, oko srednjih škola može se naći dosta osoba koje konzumiraju drogu te ju prodaju u okolini. U srednjoj razmišljamo kako ispasti „faca“, te često to i ne završi dobro. Upadnemo u loš krug prijatelja koji nas navuku da činimo stvari koje ne želimo. Da krademo, da bježimo s nastave, pušimo te tu i tamo popijemo koju. Danas postoje razne društvene mreže koje nas ugrožavaju i udaljavaju od stvarnosti i prijatelja. Najčešća mreža je Facebook na kojoj se dopisujemo s prijateljima, ali isto tako ima i onih koji maltretiraju druge. Mnogi se zbog toga odluče na suicid, jer im se to čini kao jedina utjeha. Mi toga nismo svjesni, ali naši roditelji jesu, ali jednom kad kreneš, gotovo je. Neki se uspiju izvući iz toga pa čak i postanu uspješni u životu. Osnuju obitelj, zarađuju dobro i imaju samo loše uspomene na mladost u kojoj su radili stvari zbog kojih se sada kaju. No, ona druga skupina koja to nije uspjela ni uz pomoć svojih najbližih, najčešće kad odraste, završi po zatvorima, bolnicama ili ih ubiju zbog dugova.

Ja znam da ako želiš prijatelje trebaš biti svoj i da će te prihvatiti onakvim kakvim jesi. Ipak, moramo malo razmišljati i o svojim roditeljima koji se brinu za nas. Nažalost, vrijeme je takvo da danas ne možemo odrasti u onu osobu kakva ti želiš postati jer ti to okolina ne dopušta. Nadam se da će svi shvatiti da nije sve u drogi i alkoholu, nego u životu i sreći.

V.R.